

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Zondag 36 en 37
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Psalm 8 : 1 – 3 (Gods Naam uitgeschreven id schepping)**
- 4 Gebed voor de opening van het Woord**
- 5 Schriftlezing : Ezechiël 20 : 1 – 17 en 21 – 22 en 39 - 44**
- 6 Zingen : Lied 427 : 1, 3 en 4 (lied bovenbouw Morgenster)**
- 7 Tekst : Zondag 36 en 37**
- 8 Prediking**
- 9 Zingen : Psalm 99 : 1, 2 en 4**
- 10 Geloofsbelijdenis door het zingen van Gezang 179a**
- 11 Dankzegging en gebed**
- 12 Inzameling van de offergaven**
- 13 Slotzang : Psalm 69 : 10 en 11**
- 14 Zegen**

Geliefde gemeente van onze HERE Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Tekeningen van kinderen. **[Kindertekening]** Op de beamer staat nu een tekening van een kind. Op school hangen van jullie, jongens en meisjes, ook allerlei werkjes. Als je al lang bij elkaar in de klas zit, kun je soms aan het werkje zelf al raden wie het gemaakt heeft. Je weet ook wie bijna altijd mooie dingen maakt en wie minder mooie dingen maakt. Soms ben je blij met wat je gemaakt hebt. Soms ben je niet zo blij. Als je blij bent, laat je graag aan papa of mama je werk zien. ‘Kijk eens papa, wat ik gemaakt heb.’ Vind je het zelf niet zo mooi, dan zeg je misschien niets. Ons werk is belangrijk voor ons. Want ons werk zegt iets over onszelf. Ik denk dat velen van ons, hebben zitten nadenken over het kind dat deze tekening gemaakt heeft. De deskundigen onder ons kunnen waarschijnlijk wel inschatten hoe oud het kind zal zijn dat dit gemaakt heeft. Misschien kunnen ze zelfs iets zeggen over de manier waarop het kind de kleuren heeft gebruikt. Aan de hand van iemands werk, trekken zij conclusies over de maker. Zeker als we al iets van de maker weten. Want het maakt natuurlijk nogal wat uit of deze tekening door een kind van twee is gemaakt of door een kind van tien. In het eerste geval zullen we waarschijnlijk wel positief zijn over de tekening, als het gemaakt is door een kind van tien, dan zullen we mogelijk denken dat het kind een verstandelijke beperking heeft. Heel ons leven lang kijken mensen naar ons werk en beoordelen ze het. Misschien zit u nu al na te denken over wat u van deze inleiding vindt. Is hij te lang of te kort? Zijn de woorden goed gekozen? Kunnen kinderen het ook begrijpen? **[Ons werk vertelt]** Ons werk zegt iets over ons. Het vertelt of we precies werken of niet. Of we oog hebben voor wat mooi is of dat het alleen maar hoeft te werken. Of we creatief zijn of niet.

Zo willen kunstenaars ook iets over zichzelf vertellen met hun werk. Ze willen laten zien wat ze bedacht hebben. Hoe ze tegen dingen aankijken. Zo willen ze een naam maken voor zichzelf. Zo willen ze ervoor zorgen dat de mensen over hen praten en hen bewonderen. En zo laat God ook zien wij Hij is. Hij schrijft zijn kostbare Naam uit in de schepping en Hij beschermt Hem in de geschiedenis en Hij wil ook dat wij zijn Naam met respect gebruiken. Het thema voor de preek is daarom:

[Thema & verdeling] **God geeft Zichzelf aan door ons zijn Naam te leren.**

Daarom heeft Hij die Naam

1. in de schepping uitgeschreven,

2. in de loop van de geschiedenis verdedigd,
3. aan ons in gebruik gegeven.

We zullen eerst zien dat Gods zich aan ons geeft door zijn Naam in de schepping uit te schrijven. Niet alleen mensen vertellen door wat ze maken iets over zichzelf. Ook God doet dat. Niet alleen doet Hij dat in de Bijbel. Maar Hij vertelt ons ook wie Hij is in zijn schepping. Hij laat ons in de schepping zien hoe machtig Hij is. Hoe prachtig Hij kleuren weet te combineren. Hoe Hij ook op de allerkleinste dingen let. Hoe prachtig Hij alles in elkaar kan laten passen, enz., enz. En God doet dat niet omdat Hij complimenten van ons nodig heeft om zich gelukkig te voelen of zo. Daarin is Hij anders dan het overgrote deel van de mensen. God is helemaal tevreden met zichzelf. Maar Hij geniet er wel van om mooie dingen en grootse dingen te maken. En Hij wil dat ook graag aan ons laten zien. Niet om op te scheppen of zo, maar zodat wij Hem nog beter leren kennen. **[Nog blijer met God]** Want vaak zeggen daden meer dan woorden. Hier in het Rotterdamse hebben ze dat zelfs tot motto van het clublied van een voetbalclub gemaakt: geen woorden maar daden. Je kunt vertellen hoe goed je weet wat mooi is, maar het maakt heel wat meer indruk als je dat laat zien door een **[Koraalrif]** koraalrif te scheppen met allerlei prachtige vissen. Of door bomen en planten in de herfst hun bladeren in de meest prachtige kleuren te laten veranderen. Zodat iedereen ervan onder de indruk is. Zodat ieder mens hoe groot het geluk is dat deze machtige en grote God een persoonlijke band met ons wil aangaan. Dat deze grote God in liefde met ons wil leven. Dat God zulke fantastische dingen heeft geschapen en deze prachtige wereld in stand houdt, dan doet Hij dus om ons nog meer verwondering te geven over zijn grootheid en heerlijkheid. En dat niet uit ijdelheid, omdat God zou willen opscheppen, maar zodat we nog blijer zijn met Hem als onze God. Dat in de eerste plaats.

[Punt twee] In de tweede plaats zullen we zien dat God zich aan ons geeft door zijn Naam in de loop van de geschiedenis te verdedigen. De Naam van de HERE is fantastisch en het mooie van de HERE is dat Hij zich aan mensen heeft verbonden. Hij had ook alleen maar een mooie wereld met mensen kunnen maken, zonder dat Hij een band met ons aan zou gaan. **[Band van liefde]** Dan zouden wij Hem als mensen waarschijnlijk wel bewonderen, maar zou Hij een God op afstand zijn gebleven. Zoals je misschien een bepaalde voetballer bewondert. Je ziet zijn prestaties op televisie, maar hij blijft ver weg. Of als een bepaalde muzikant. Bewondering op afstand.

Maar dat zoekt de HERE niet. Hij wil echt een persoonlijke band met ons. Ook al brengt dat risico's met zich mee. Zeker als je bedenkt hoe mensen zijn. Het ene moment ben je bij mensen een ster en het volgende moment keren ze je de rug toe. Zelfs toen wij God in de zondeval de rug hadden toegekeerd heeft Hij zich niet terug getrokken in de hemel, maar is Hij de mens blijven zoeken. Wij zouden ons wel drie keer bedenken om weer met iemand in zee te gaan die je heeft verraden en bedrogen, maar God niet.

Zo verbond Hij zich met het volk Israël. **[God verbond Israël]** Ook al wist Hij dat het een opstandig volk zou zijn. Een volk dat afgoden diende toen Hij het uit Egypte riep. Een volk dat ook telkens weer terugviel in die dienst aan afgoden. Maar God heeft zich aan het volk bekend gemaakt als de HERE, hun God. En als Hij dat doet dan weet Hij dat de volken van de aarde het lot van Israël zullen verbinden met zijn Naam. Dat begon fantastisch in Egypte omdat de HERE daar zijn Naam toen gelijk heeft gevestigd. In de tien plagen die Hij over het land liet komen. In de doortocht door de Schelfzee. In het verslaan van de Farao en zijn leger. Menig volk in die regio was onder de indruk van de daden van de God van Israël. Hoewel Israël de HERE toen nog niet echt diende, heeft Hij ze wel bevrijd. Zo zegt Hij het zelf in **[Ezechiël 20 : 8 en 9]**. 'Maar ze waren opstandig en wilden niet naar Mij luisteren, ze ontdeden zich niet van de afschuwelijke goden van Egypte. Dus wilde Ik mijn toorn over hen uitstorten, daar in Egypte, en mijn woede op hen koelen. Maar om mijn Naam niet te ontwijden in de ogen van de volken waartussen ze leefden, leidde Ik hen weg uit Egypte en maakte Mij zo aan de volken bekend.' Dus dat God zijn volk uit Egypte heeft bevrijd, had dus niets te maken met de vroomheid van het volk. Het had te maken met Gods liefde voor zijn Naam. Zo zorgde de HERE ervoor dat zijn volk bevrijd was en in het prachtige land Kanaän mocht gaan wonen. Zo vestigde de HERE zijn Naam onder de volkeren.

We hebben gelezen waarom de HERE het volk verdraagt als het toch afgoden blijft dienen. Dan wil God aan de ene kant het volk uitroeien, omdat ze Hem beledigen. Want ze geven de eer die God toekomt aan goden van hout en steen. Maar waarom vernietigt God het volk dan niet? Het antwoord daarop geeft Hij zelf in vers 22 **[Ezechiël 20 : 22]**. 'Ik zag daarvan af, omdat Ik mijn Naam niet wilde ontwijden bij de volken die hadden gezien hoe Ik hen had weggeleid.' En dat zou natuurlijk wel gebeurd zijn als God ze in de woestijn had vernietigd. Dan zouden ze de God van Israël maar ene vreemde hebben gevonden. Want welke God bevrijdt zijn volk en laat het dan vervolgens omkomen in

de woestijn? In de ijver van God voor zijn Naam lag de reden waarom God Israël in het beloofde land heeft gebracht.

En als de HERE het volk dan uiteindelijk wel straft en het in ballingschap voert, dan doet Hij dat ook om zijn Naam te beschermen. Ze zullen weten dat de HERE hun God is. Een God die veel geduld heeft, maar niet met zich laat sollen. Zoals God dat duidelijk in **[Ezechiël 20 : 39]** vers 39 zegt: 'Luister, volk van Israël! Dit zeg God, de HERE: Loop maar achter je afgoden aan, ga daar maar rustig mee door als jullie niet naar Mij willen luisteren, maar mijn heilige Naam zullen jullie niet langer met je offers en afgoden ontwijden.' Heel Gods handelen in de loop van de geschiedenis wordt bepaald door Gods liefde voor zijn Naam.

Die Naam luidt 'HERE' en in die Naam zegt God wie Hij is en hoe graag Hij voor ons een God wil zijn. In die Naam zegt God dat Hij klaar staat voor ons en ons wil helpen. In die Naam laat Hij ons weten dat Hij trouw is aan wat Hij heeft beloofd en dat Hij dat ook altijd zal blijven. En zoals het doen en laten van God in de geschiedenis van Israël bepaald wordt door Gods ijver voor zijn Naam, zo geldt dat ook voor Gods doen en laten in de geschiedenis van de hele aarde. Want zijn doen en laten met het volk Israël wordt ingegeven door Gods liefde voor al de mensen en heel zijn schepping. Hij wil zijn Naam als Schepper en God van hemel en aarde waar maken. De duivel kan nog zoveel list bedenken. Hij kan zelfs de mensheid ten val brengen. **[Heel Gods handelen]** Maar God zal zich zijn Naam als Schepper en God niet laten afpakken door zijn vijand. Hij zal de aarde en de mensen redden. Dat Hij heeft beloofd en aangezien Hij de HERE is, zal Hij dat waarmaken. Zelfs als Hij daarvoor het leven van zijn Zoon moet opofferen. Zo wordt het doen en laten van God bepaald door Gods ijver voor die Naam. Zowel als Hij verlost als wanneer Hij straft. Dat in de tweede plaats.

[Derde punt] In de derde plaats zullen we zien dat God Zich aan ons geeft door ons zijn Naam in gebruik te geven. Ik hoop dat u, broeders en zusters, en ook jullie jongelui en jongens en meisjes, uit de eerste punten hebben begrepen hoe belangrijk Gods Naam voor Hem is. Daar zorgt Hij voor als een moeder voor haar kind. Dat de Heer Jezus hier hetzelfde over denkt als zijn Vader blijkt wel uit het gebed dat Hij ons heeft geleerd. Want het eerste waar Hij ons voor leert te bidden is voor de heiliging van Gods Naam. **[Eerste bede]** Deze bede hoort dus bij het derde gebod en ergens ook bij het eerste en tweede gebod. Waar daar gaat het ook over de eer van God. Dat God geen andere

goden naast zich wil hebben en dat Hij niet wil dat wij Hem op een manier vereren die niet bij Hem past.

De broeders en zusters die nog de antwoorden uit de Catechismus uit het hoofd hebben geleerd, weten misschien nog wel hoe dit oude leerboek de eerste bede uitlegt:

Geef ons eerst dat wij U naar waarheid kennen en U heiligen, roemen en prijzen in al uw werken, waarin uw almacht, wijsheid, goedheid, gerechtigheid, barmhartigheid en waarheid
glansrijk
stralen.

Geef ons ook dat wij ons leven – onze gedachten, woorden en werken – daarop richten, dat uw Naam om ons niet gelasterd, maar geëerd en geprezen wordt.

De Catechismus zegt dus niet te veel als het zegt dat geen zonde groter is en Gods toorn meer opwekt dan het lasteren van zijn Naam. Want zo is het. Geen zonde is groter.

[God is Gods Naam] Want wie het over Gods Naam heeft, heeft het over God zelf. En wie de Naam van God bij iets betreft waar Hij niets mee te maken wil hebben, betreft God bij iets waar Hij niet van wil weten. Dat als wij vloeken en God vragen om ons te verdoemen, dan vragen we iets wat God haat. Want Hij heeft zijn Zoon niet zo'n bittere dood voor ons laten sterven om ons vervolgens te verdoemen. Wie bij de Naam van God zweert terwijl Hij liegt, spant God voor de kar van zijn leugens. Ook dat vindt God verschrikkelijk.

God wil graag dat u en jullie, jongens en meisjes, de Naam van God gebruiken. Hij geniet ervan als wij Hem in ons hart prijzen als we buiten de prachtige kleuren van de herfst zien. Of als we een vogeltje zien dat zich in een plas aan het baden is. Of als we 's avonds een prachtige zonsondergang zien. Hij geniet ervan als wij straks voor Hem zingen en noemen wat Hij voor ons heeft gedaan. Nogmaals, niet dat Hij dat nodig om gelukkig te zijn met Zichzelf. God leeft echt niet van onze complimenten. Maar Hij geniet er wel van als we in onze woorden laten merken dat wij blij zijn met wat Hij voor ons heeft gedaan en met wat Hij voor ons doet.

[Geen complimenten] Gebruik de Naam van de HERE dus maar vaak. Gebruik Hem vrijmoedig. Gebruik Hem met plezier, want daarvoor heeft God ons zijn Naam geleerd en daarvoor heeft Hij van dit fantastische dingen gedaan.

Amen